

Heliothis nubigera (Herrich-Schäffer, 1851) ett nytt nattfly för Sverige (Noctuidae, Lepidoptera)

HENRIK LIND OCH JESPER LIND

Lind, H. & Lind, J.: *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) ett nytt nattfly för Sverige (Noctuidae, Lepidoptera). [*Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) a new moth for Sweden (Noctuidae Lepidoptera).] – Entomologisk Tidskrift 144 (1–2): 29–36. Björnlunda, Sweden 2023. ISSN 0013-886x.

The Eastern Bordered Straw *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) is reported from Näsby, Öland, Sweden. The first species for Sweden was collected by netting on flowers at dusk in August 27, 2022. The identification, biology, migration and distribution of *H. nubigera* are briefly discussed.

Henrik Lind, Enetri 228, 386 64 Degerhamn, Sweden E-post: jhenriklind@gmail.com

Jesper Lind, Fågelögatan 3, 619 32 Trosa, Sweden. E-post: jesper.v.lind@gmail.com

På kvällen den 27:e augusti 2022 insamlade vi vid kanten av ett lucernfält vid Näsbybadet, Näsby, Ås på sydöstra Öland en hona av knölflyet *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) ett nytt nattfly för Sverige. Henrik håvade fjärilen strax efter kl. 20.00 på kvällen när vi med hjälp av pannlampa letade fjärilar i skymningen på gullusern, *Medicago falcata* (L.) Arcang. Vi misstänkte att det var en *H. nubigera* som håvats (Fig. 1). Fyndet säkerställdes m.h.a bilder och texter i (Skou 1991), (Fajcik 1998) och (Fibiger m.fl. 2009) samt via internet (Lepiforum e.V. 2023). Artbestämningen av *H. nubigera* verifierades av Markus Franzén, Per-Eric Betzholtz och Mats Lindeborg. Markus Franzén har stor erfarenhet av arten *H. nubigera* från omfattande ljusfångst i Grekland där arten beskrivs som allmän.

Under eftermiddagen och kvällen den 27:e augusti blåste en svag ostlig vind och det var varmt med en temperatur på +25–28°C under dagen och över +20°C på kvällen och i början av natten. På kvällen var det halvklart och delvis molnigt. Förhållandena var mycket gynnsamma för migration av nattfjärilar.

Heliothis nubigera är inte bofast i Nordeuropa eller Mellaneuropa, men är känd för att migrera

norrut (Fibiger m.fl. 2009). Under kvällen den 27:e augusti hittade vi ytterligare migranter vid lucernfältet, bland annat det närbesläktade knölflyet bomullsknölfly, *Helicoverpa armigera* (Hübner, 1803), samt metallflyet nifly, *Trichoplusia ni* (Hübner, 1803). Dessa arter är inte heller bofasta i Sverige men uppträder regelbundet respektive sällsynt som migranter i Sverige. En ljusfälla placerades ut på platsen under kvällen men inga fjärilsmigranter kom till fällan.

Efter detta intressanta fynd vid Näsbybadet den 27:e augusti eftersökte vi *H. nubigera* de närmaste dagarna intensivt. Vi fann då ytterligare tre nya exemplar av *H. nubigera* i Näsby, Ås socken på sydöstra Öland.

Det andra fyndet för Sverige den 28:e augusti vid Sibyllas jaktstuga, Näsby, Ås (Espen Quinto-Ashman, Henrik Lind och Jesper Lind) var en hane som blev funnen sittande på marken vid 18.00 tiden (Fig. 2). Det tredje fyndet, en hane, håvades i skymningen den 28:e augusti vid Sibyllas jaktstuga, Näsby, Ås (Jesper Lind och Henrik Lind) strax efter kl. 20.00 besökande blommor. Det fjärde fyndet, en hane håvades den 29:e augusti i Enetri, Näsby, Ås (Henrik Lind, Markus Franzén och Jesper Hansson) på

Figur 1. *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) preparerat exemplar från Öland, Ås, Näsby 27:e augusti 2022.
Foto: Jesper Lind.

Figure 1. *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) spread from Sweden, Öland, Ås, Näsby August 27, 2022.
Photo: Jesper Lind.

ett lusernfält strax efter midnatt (Fig. 3). Samtliga dessa fyra fynd skedde inom ett avstånd av mindre än 4 kilometer från varandra och inom en period om 29 timmar.

Ytterligare svenska fynd av *H. nubigera* gjordes inom kort. Det femte fyndet av *H. nubigera* gjordes nu mer än 250 km norrut, en hane den 30:e augusti i Oxelösund Södermanland (Kenneth Andersson). Detta exemplar kom till en ljusfälla natten mellan 29:e och 30:e augusti.

Det sjätte fyndet hävdades den 3:e september i Albrunna på sydvästra Öland (Björn Fjellstad) på ett lusernfält i skymningen. Totalt noterades sex exemplar av arten under perioden 27:e augusti till 3:e september. Därefter gjordes inga fler fynd.

I Danmark fann Brian Jes Kofoed Nielsen ett exemplar av *H. nubigera* ny för Danmark i en ljusfälla på Bornholm, Vester Sømarken, Sandbo, 24:e augusti – 1:a september 2022 (Nielsen [pers. medd.]), dvs. under samma period som fynden i Sverige. Inga fynd gjordes i Finland av

H. nubigera under 2022, men det finns cirka ett halvt dussin äldre rapporterade exemplar i Finland (Hanttu [pers. medd.]). I Norge är arten ej noterad.

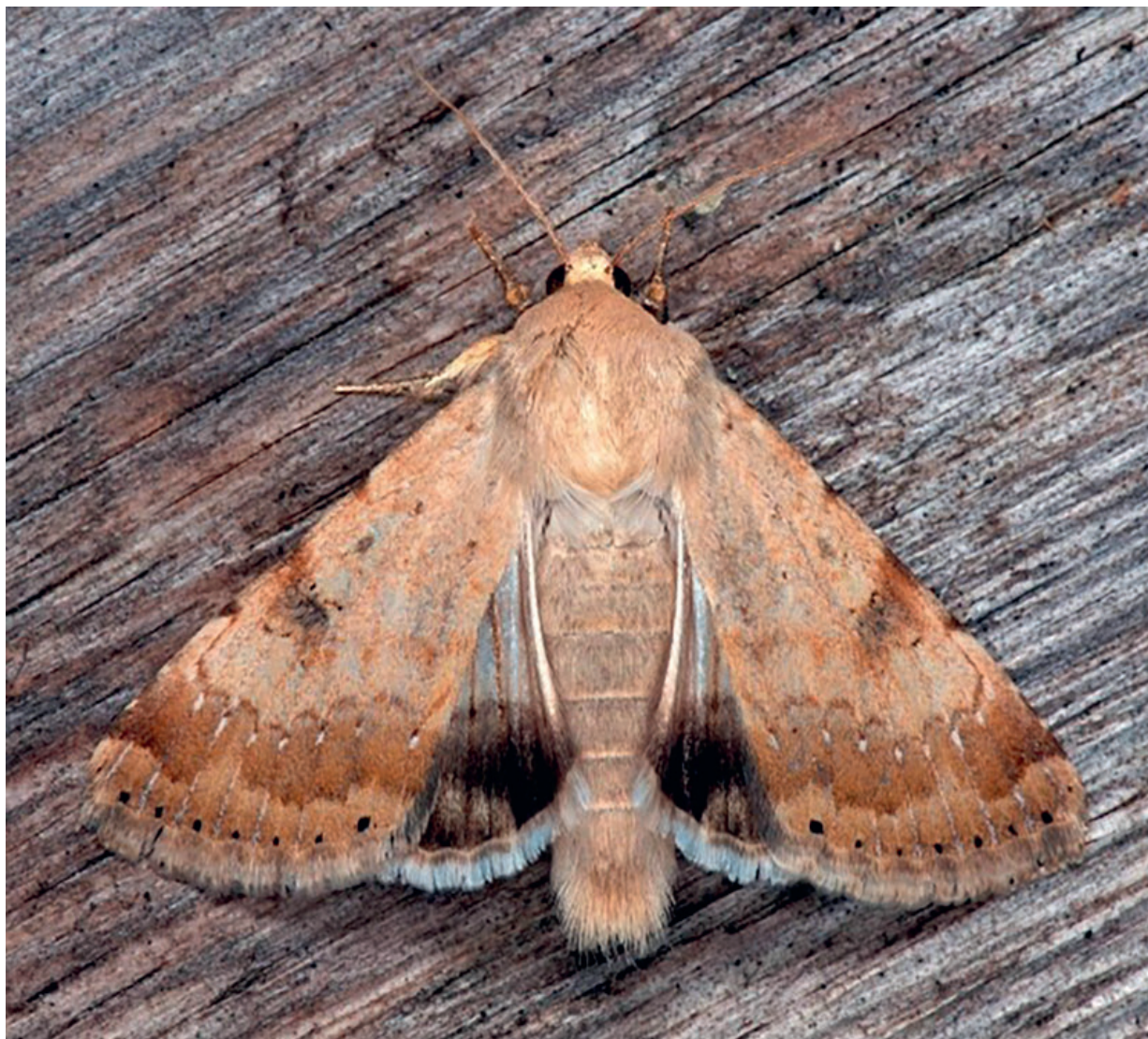
Under perioden från slutet av augusti till början av september förekom en kraftig migration av många olika flyn till Sverige, Danmark och Finland. Utöver de sju exemplaren av *H. nubigera* gjordes fynd av hundratals *Helicoverpa armigera*, flera tiotals exemplar av bolmörtsknölfly, *Helicoverpa peltigera* (Denis & Schiffermüller, 1775), svartfläckigt knölfly, *Protoschinia scutosa* (Denis & Schiffermüller, 1775), nifly, *Trichoplusia ni*, och smalvingat lövfly, *Spodoptera exigua* (Hübner, 1808) (Nielsen [pers. medd.], Hanttu [pers. medd.]). Antalet fynd per art är något olika fördelade mellan dessa tre länder men dessa flyarter är alla kända migranter.

En erfarenhet från framför allt Öland var att en överväldigande majoritet av fynden av *Heliothis nubigera*, *Helicoverpa armigera*, *Heliothis peltigera*, *Protoschinia scutosa* samt *Trichoplusia*

Figur 2. *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) från Öland, Ås, Näsby 28:e augusti 2022. Foto: Ottenby fågelstation.

Figure 2. *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) from Sweden, Öland, Ås, Näsby August 28, 2022. Photo: Ottenby bird observatory.

Figur 3. *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851) från Öland Ås, Enetri 29:e augusti 2022. Foto: Håkan Johansson.

Figure 3. *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851), from Sweden, Öland, Ås, Enetri August 29, 2022. Photo: Håkan Johansson.

ni gjordes genom håvning på blomsterrika marker, framför allt lusernfält, men även i vägkanter med blommor. Dessa fynd gjordes på dagen, i skymningen och på natten. Flest fynd gjordes i skymningen och på natten, då med hjälp av pannlampa.

Endast enstaka fynd av dessa arter gjordes med hjälp av Hg-lampor, aktiniska lysrör eller Lepiled. Trots att det på sydöstra och östra Öland, där en övervägande del av dessa flyn hittades, fanns många lampor, ljusfällor och Lepiled. Totalt uppskattar vi det till mer än 25 ljuskällor,

utplacerade på strategiska platser på eller intill blomsterfält under perioden 27:e augusti till 10:e september. Många lepidopterologer var aktiva på östra och sydöstra Öland den aktuella perioden, initialt triggat av enstaka fynd av *Trichoplusia ni* på dagen den 27:e augusti och sedan första fyndet i skymningen av *Heliothis nubigera* samma kväll. Lärdomen av detta är att om man får ett av dessa knölflyn på ljus så kan det finnas många fler i närheten på blomsterängar.

Det hela är kanske inte konstigare än hur gammalfly, *Autographa gamma* (Linneus, 1758), normalt

uppträder. Man ser ofta många fler *A. gamma* besöka blommor på dagen och i skymningen än det antalet man får på ljus och i ljusfällor.

Migration är den troliga huvudorsaken till detta massuppträdande av bland annat knölflyn i Sverige, Danmark och Finland under den beskrivna perioden. Det kan dock inte uteslutas att den stora förekomsten av dessa arter delvis kan ha orsakats av en tidig migrerande generation som givit upphov till en senare generation i slutet av augusti.

Utseende

Heliothis nubigera har ett vingspann på 30–41 mm (Fibiger m.fl. 2009), 34–40 mm (Skou 1991). Fjärilen från Näsbybadet den 27:e augusti, som är en hona, har ett vingspann på 32 mm. *H. nubigeras* grundfärg beskrivs som vitbeige till ljus lerafärgad brun (Fibiger m.fl. 2009), ljusbrun (Fajcik 1998) och blekt gul-grå-brun (Skou 1991). Huvud och thorax saknar teckning (Fibiger m.fl. 2009) men har likartad grundfärg som framvingen. Framvingarna på *H. nubigera* beskrivs som blekt gul-grå-bruna med svag mörkare brunaktig teckning (Skou 1991), ljusbruna med otydlig njurfläck och tvärlinje (Fajcik 1998) samt med en svag men urskiljbar teckning (Fibiger m.fl. 2009). Den tydligaste teckningen på framvingen är en svagt tecknad njurfläck som övergår i en skugga som når framkanten av framvingen, samt ett yttre mörkare tvärband som binder ihop framvingens framkant med framvingens bakkant. Detta yttre tvärband är brunaktigt med vitaktiga teckningar på den inre delen av bandet (Fibiger m.fl. 2009). Det yttre tvärbandet är genombrutet med en tydlig kanal efter ca ¼ av sträckan från vingens framkant. Ringfläcken är svag, rund och har en gråbrunaktig kärna. Njurfläcken är gråbrun (Fibiger m.fl. 2009). Innanför framvingens vingfrans finns en rad med tydliga svarta prickar (Fajcik 1998) varav den nedersta pricken i raden är störst och tydligast (Fibiger m.fl. 2009).

Bakvingen beskrivs som pärlvit innerst med brungrå teckning längs vingribborna och ett brett svart-mörkgrått band ytterst på bakvingen. Detta yttre band har ett par tydliga vita teckningar inneslutna i mitten och långt ut mot bakvingefransen (Fibiger m.fl. 2009). Bakvingen är gråvit innerst med en svag mittprick och längs utkanten gråbrun (Skou 1991). Fjärilens undersida beskrivs

som vit med grå teckning (Fibiger m.fl. 2009). Antennerna är enkla.

Vi noterade att *H. nubigera* i fält i pannlampsbelysning gjorde ett klart ljusare intryck än övriga blombesökande knölflyn, närmast ett vitaktigt intryck.

Hur skiljer man *Heliothis nubigera* från andra närbesläktade knölflyarter?

(Fibiger m.fl. 2009) skriver att det är osannolikt att blanda ihop *H. nubigera* med andra europeiska knölflyarter. Den liknar mest *H. peltigera* då båda arterna har en tydlig svart prick i bakhörnet av framvingen, men *H. nubigera* är lätt igenkänd på den vitbeiga snarare än gula grundfärgen, mindre tydlig njurfläck och ett yttre tvärband med en tydlig inbuktning (kanal) nära framvingens framkant.

Skou (1991) beskriver att *H. nubigera* knappast kan förväxlas med andra knölflyarter än *H. peltigera*, men att det alltid går att skilja på att *H. nubigera* har en mindre markerad njurfläck.

Vid närmare jämförelse (Fig. 4) av de *H. nubigera* exemplar vi håvat, studerat i litteraturen (Fibiger m.fl. 2009), (Skou 1991) och (Fajcik 1998) och på internet (Lepiforum e.V. 2023, European Lepidoptera and their ecology 2023, Laji.fi 2023, UK moths 2023) och de liknande knölflyarterna *H. armigera* och *H. peltigera* är vår bedömning att:

Framvingen generellt är blekare och ljusare på *H. nubigera* än de andra två arterna. *H. nubigera* har också en tydlig men svag njurfläck och en tydlig skugga som går från njurfläcken ut till framvingens framkant men både njurfläcken och denna skugga är mycket blekare och svagare än motsvarande framvinge-teckningar på *H. peltigera*. *H. armigera* saknar denna skugga helt.

Heliothis nubigera har en ringfläck som är blek och mörkkärnad likt *H. peltigera* medan *H. armigera* oftast har en tydligare ringfläck. Den svarta rad av prickar som löper innanför framvingens vingfrans är tydlig och den nedersta pricken är störst och tydligast på *H. nubigera*. Denna prickrad saknas nästan alltid på *H. armigera* men när den sällsynt förekommer är den mycket svag. På *H. peltigera* förekommer alltid en stor och tydlig svart prick längst ned i framvingehörnet. Däremot saknas ofta prickraden men om den sällsynt förekommer är den svag.

Figur 4. Jämförelse av de tre närbesläktade arterna; – A) till vänster. *Heliothis peltigera* (Denis & Schiffermuller, 1775); – B) mitten *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851); – C) till höger. *Helicoverpa armigera* (Hübner, 1803). Foto: Jesper Lind.

Figure 4. Comparison of the three related species of; – A) *Heliothis peltigera* (Denis & Schiffermuller, 1775); – B) *Heliothis nubigera* (Herrich-Schäffer, 1851); – C) *Helicoverpa armigera* (Hübner, 1803). Photo: Jesper Lind.

Det yttre tvärbandet på framvingen är genombrutet med en tydlig kanal eller indrag efter ca en fjärdedel av sträckan från vingens framkant på *H. nubigera*. Denna kanal saknar *H. armigera* och *H. peltigera*.

Det yttre tvärbandets innerkant mot vingroten har på *H. nubigera* tydliga vita teckningar som följer innerkanten av tvärbandet. Denna teckning saknas helt på *H. armigera* och *H. peltigera*. Bakvingarnas grundfärg är klarare vit på *H. nubigera* medan den är mer smutsvit eller gulvit på de två andra arterna.

Släktskap

Heliothis nubigera tillhör familjen Noctuidae, underfamiljen Heliothinae, släktet *Heliothis* (Fibiger m.fl. 2009). I släktet *Heliothis* är i Sverige fyra arter nu funna; *H. peltigera*, *H. nubigera*, kardväddsknölfly, *H. virescens* (Hufnagel, 1766), och stäppknölfly, *H. adauca* (Butler, 1878). I Europa är totalt sju *Heliothis* arter noterade. (Fibiger m.fl. 2009). I Katalog över svenska fjärilar (Bengtsson m.fl. 2016) finns inte *H. nubigera* med.

Utbredning

Heliothis nubigera är spridd inom stora delar av västra-centrala Palearktiska regionen till västra Kina med undantag av boreala zoner. Den finns också i delar av Afrika och orientaliska regioner så långt söder ut som Kap Verdeöarna, sub-Sahara och östra Afrika, Arabiska halvön, Iran, Pakistan, södra Indien och centrala Indokina varifrån den migrerar norrut (Fibiger m.fl. 2009). Utbredningen är subtropisk. Den finns från

Centralasien genom Afghanistan, Iran, Armenien, södra Ryssland, Turkiet, Mellanöstern till södra Europa, Nordafrika och Kanarieöarna. I Europa är den fastboende i sydliga Grekland, södra Italien, Sicilien och södra Spanien (Skou 1991). Därifrån migrerar *H. nubigera* mycket sällsynt norrut i Europa (Skou 1991). Den anges som en sällsynt migrant i Mellaneuropa (Fajcik 1998).

Den har vid migration hittats i följande länder i norra Europa: Nederländerna, Polen, England, Tyskland, Finland (Fauna Europaea 2023) och nu också i Danmark (Nielsen [pers. medd.]) och Sverige. Den har hittats flera gånger i England, tre fynd 1958 och ett fynd 1992 (Porter 1997). Därefter gjordes ett fynd 1999, och i maj-juni 2006 var det ett stort inflöde av arten som mer än fördubblade tidigare fynd och gav upphov till en ny lokal generation av nya individer i vissa delar av England (UK Moths 2023).

Det cirka halvt dussin fynd som gjorts i Finland är från 1964–2007 (Hanttu [pers. medd.]). Första fyndet är från Vehkalahti i Etelä-Karjala (Skou 1991, Laji.fi 2023). Det nordligaste fyndet i Europa är från Finland nära staden Uleåborg i norra Österbotten 2007 (Laji.fi 2023).

I Mellaneuropa är den bland annat funnen i Ukraina, Schweiz, Slovakien, Slovenien, Rumänien, Ungern, Frankrike, Bulgarien, Österrike (Fauna Europaea 2023). Den är i Europa ännu inte funnen i Tjeckien, Belgien, Irland, Vitryssland, de baltiska staterna, Island eller Norge (Fauna Europaea 2023).

Biologi

Heliothis nubigera är en termofil och migrerande art. Den uppträder i halvökna och subtropiska kultiverade marker i den södra delen av sitt förekomstsområde. När den migrerar kan den uppträda i alla möjliga typer av biotoper (Fibiger m.fl. 2009). Den är en migrerande fjäril som sällsynt kommer från söder till Mellaneuropa. Fynden är då gjorda på varma öppna platser (Fajcik 1998). Den är funnen från havsnivå till 1800 m.ö.h. i Grekland och 3300 m.ö.h. i Iran. I Europa är arten fast förekommande bara i de sydligaste delarna där den flyger i två generationer maj-juni och juli-september (Fibiger m.fl. 2009). I Grekland kan den flyga från mars till november (Lepiforum e.V. 2023). De finska exemplaren är funna i augusti och september (Laji fi 2023). Dessa fyndtider stämmer väl överens med de svenska fynden och det danska fyndet. I Afrika, Mellanöstern och Indien kan den flyga i kontinuerliga generationer men har i dessa områden en paus under den torraste och varmaste tiden på året (Fibiger m.fl. 2009).

Ägget är koniskt men något tillplattat upptill med längsgående ribbor. Färgen är gulaktig till svagt rödgul. (European Lepidoptera and their ecology 2023).

I de första utvecklingsstadierna är larven ljusgrön med svarta prickar och svart huvud (European Lepidoptera and their ecology 2023). Som fullvuxen är larven 32–38 mm. Den är rödbrun med en mörk dorsallinje och vita subdorsala linjer (Porter 1997). Larvens grundfärg är rödbrun till grön med många längsgående linjer dorsalt och subdorsalt. Dorsalt löper mörka till svarta linjer och nedanför detta område är linjerna ljusa till vita (Ahola & Silvonen 2005). Den är ljusare ventralt där färgen är ljusgrön till beige (European Lepidoptera and their ecology 2023). Larven har en ganska kraftig lateral sidolinje som är gul till beigeorange (Ahola & Silvonen 2005, European Lepidoptera and their ecology 2023). Huvudets färg varierar från svart, ljusbrun till grön (Ahola & Silvonen 2005). Benen har samma färg som larvens undersida (European Lepidoptera and their ecology 2023). Larven har på varje segment svarta vårtor och svarta prickar. Den har dessutom korta små borst på varje segment (Ahola & Silvonen 2005, European Lepidoptera and their ecology 2023).

Larven beskrivs som polyfag (Porter 1997, Ahola & Silvonen 2005, Fibiger m.fl. 2009). Den lever på örter och buskar och äter främst blommor och frön (Ahola & Silvonen 2005). Larven är funnen på bl.a. tomat *Solanum lycopersicum* L. och *Chrysanthemum* L. (Porter 1997), *Asteraceae*, *Caprifoliaceae*, *Fabaceae*, *Solanaceae* och *Zygophyllaceae* (Fibiger m.fl. 2009), *Chrysanthemum coronaria* och *Echinops* L. (Skou 1991).

Larven kan också uppträda som skadedjur på odlingar av nyttoväxter (Fibiger m.fl. 2009). Detta är något som andra knölflyg också är kända för och ställer i vissa områden till med stora skador på grödor såsom majs, tobak och bomull. Bl.a. gäller det *Helicoverpa armigera* som har beskrivits som extremt polyfag på över 217 växtarter (Fibiger m.fl. 2009).

Puppan är gulbrun, smal och med två svarta borst (European Lepidoptera and their ecology 2023). Förpuppningen sker i jorden. Övervintringen i Sydeuropa sker som puppa (Ahola & Silvonen 2005). Puppan övervintrar (Fajcik 1998, Skou 1991).

Svenskt namn

På engelska heter arten Eastern Bordered Straw (Porter 1997) vilket fritt översatt till svenska motsvaras av ”östlig kantad halm”. På tyska heter den Bewölkte Sonneneule (Lepiforum e.V. 2023) vilket fritt översatt motsvaras av ungefär ”molnigt solfly”. På holländska heter den Bleke daguil (Fauna Europaea 2023) vilket fritt översatt motsvaras av ”blekt dagfly”. På finska heter den Kalvasvaellusyökkönen som fritt översatt motsvaras av ”blekvandringsfly” (Hanttu [pers. medd.]).

Vi föreslår **ljus knölfly** som ett lämpligt svenskt namn på *H. nubigera*. Namnet anspelar på det ljusa utseendet jämfört med andra arter inom *Heliothis*-släktet.

Tack

Håkan Johansson och Ottenby fågelstation tackas för hjälp med fotografering. Denna publicerade text utgör också Meddelande 329 från Ottenby fågelstation. Tack till Mats Lindeborg, Markus Franzén och Per-Eric Betzholtz för bestämningshjälp. Mats Lindeborg, Per-Olov Kall, Bengt Å. Bengtsson och Emma Wahlberg tackas för

värdefulla tips vid arbetet med manus. Tack till Kenneth Andersson och Björn Fjellstad för fyndinformation av *H. nubigera*. Till sist vill vi tacka Kalevi Hanttu för information om fynd av *H. nubigera* i Finland och Brian Jes Kofoed Nielsen för information om fynd av arten i Danmark.

Litteratur

- Ahola, M. & Silvonen, K. 2005. Larvae of Northern European Noctuidae. Volume 1. KuvaSeppälä-yhtiöt Oy, Vaasa.
- Bengtsson, B.Å., Gustafsson, B. & Palmqvist, G. 2016. Katalog över Svenska Fjärilar. Entomologiska föreningen Stockholm. Exakta Print AB, Malmö.
- European Lepidoptera and their ecology. 2023. http://www.pyrgus.de/Heliothis_nubigera_en.html (hämtad 2023-01-29).
- Fajcik, J. 1998. Die Schmetterlinge Mitteleuropas II Band. Noctuidae. Franckhsche Verlagshandlung, Bratislava.
- Fauna Europaea. 2023. <http://www.faunaeur.org> (hämtad 2023-01-20).

- Fibiger, M., Ronkay, L., Steiner, A. & Zilli, A. 2009. Noctuidae Europaeae, Volume 11, Pantheinae-Bryophilinae. Entomological Press, Sörö.
- Laji.fi. 2023. Finlands Artdatacenter. <https://laji.fi/sv> (hämtad 2023-01-20).
- Lepiforum e.V.. 2023. Bestimmung von Schmetterlingen (Lepidoptera) und ihren Präimaginalstadien. https://lepiforum.org/wiki/page/Heliothis_nubigera (hämtad 2022-08-27 och 2023-01-09).
- Porter, J. 1997. The colour identification guide to caterpillars of the British Isles. Viking, London
- Skou, P. 1991. Nordens ugler. Apollo Books, Stenstrup.
- UK moths. 2023. <https://ukmoths.org.uk/species/heliothis-nubigera/> (hämtad 2023-01-20).

Läs och prenumerera på internet!

Du har väl inte missat att du nu kan både läsa och prenumerera på Entomologisk Tidskrift genom vår nya hemsida? Är du prenumerant redan kan du få tillgång till artiklar digitalt. Om du vill kan du välja att prenumerera helt digitalt och spara 50 kronor, och även spara på miljö och transporter. Du kan betala direkt på hemsidan, med kort eller PayPal.

Vill du veta hur du gör? Vi har satt ihop en guide för att hjälpa dig:

<http://et-online.nu/guide>

The screenshot shows the website for Entomologisk Tidskrift. The header is green with the title in white. Below the header, there are navigation links: "Start", "Arkiv", "Språkval", "Prenumerationer", and "Om". The main content area is titled "Arkiv" and lists two issues:

- Vol 142 Nr 4 (2021)**: Entomologisk Tidskrift 142 (4): 201-248. Omfångsbild: *Exochus* (ovetala) omringad (Edenberg & Fraig, 1913) [webb. sww](#), där skåpet är ransgjort efter klimatstationen Grete Thunberg. Foto: Julia Stenberg.
- Vol 142 Nr 3 (2021)**: Entomologisk Tidskrift 142 (3): 105-200. Omfångsbild: En hana av perikonflyden (*Diptera rosae* (Mikan, 1793) som glesnar sig i en djungel av mesor (27.8.2006). Foto: Mathias Jäschke.

On the right side, there is a "Senaste numret" section with three colored boxes (orange, red, green) and a "Skicka in bild" button. Below that, there is a "Språk" section with links for "Engelsk" and "Svenska".